Continue

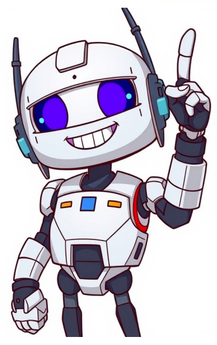

Axolotl mexický neboli vodní dráček je velice zajímavý obojživelník, který pochází z jezer Lago de Chalco a Lago de Xochomilco v Mexiku. Jeho jméno pochází z aztéčtiny a mohli bychom ho přeložit jako "vodní pes". Nenechte se ale mást - se psem nemá nic společného. Jak se o tohoto mazlíčka správně starat, aby se mohl dožít svých neuvěřitelných 20 let? Axolotl mexický je velice zajímavý obojživelník, který pochází z jezer Lago de Chalco a Lago de Xochomilco v Mexiku. Jeho jméno pochází z aztéčtiny a mohli bychom ho přeložit jako „vodní pes“. Nenechte se ale mást - se psem nemá nic společného. Jak se o tohoto mazlíčka správně starat, aby se mohl dožít svých neuvěřitelných 20 let? Co je dobré vědět o axolotlovi Pokud byste axolotla hledali v přírodě, nejčastěji by měl černé nebo šedé zbarvení. V zajetí chováme ale různé barevné variace, velmi oblíbení jsou hlavně albíni. Axolotl má nápadné keříčkovité žábry, díky nimž si vysloužil přezdívku vodní dráček. Tento podivuhodný tvor dorůstá do velikosti zhruba 25–30 cm a může vážit až 300 g. Je zajímavý tím, že má schopnost obnovovat ztracené části těla. Další zajímavostí je, že axolotl klidně může strávit celý život ve stádiu pulce, kdy je ale zároveň pohlavně dospělý a schopný rozmnožování. Pokud projde kompletní metamorfózou, stane se z něj suchozemský tvor. To se ale stává málokdy a v zajetí lze tohoto stavu dosáhnout pouze uměle, podáváním hormonů ze štítné žlázy. Jak a kde axolotla chovat Axolotla chovejte v akváriu o objemu alespoň 80 l dle velikosti jedince. Při výběru akvária myslete na velikost dna, vhodná jsou akvária orientovaná na šířku. Na dno je vhodné umístit štěrk s větší zrnitostí než je axolotlova tlama nebo pár oblázků. Velmi jemný písek může způsobit ucpání. A pokud chcete přidat rostliny, sáhněte po hrubolistých druzích s pevnými kořeny, neboť axolotl rád rejdí po dně a rostlinky tak může vyhrabávat. Nedoporučujeme k axolotlovi přidávat další druhy zvířat ani akvarijních ryb, neboť by se rybky mohli velmi rychle stát jeho potravou. Někteří chovatelé však cíleně dopřávají živé rybky jako zpestření v krmivu. Axolotlovi vyhovuje tvrdá voda s hodnotou pH 7 a více. Teplota vody by měla mít mezi 14 a 18 °C. Vyšší teploty mu nedělají dobře a mohou způsobit citlivost na různá onemocnění. Ve vodě okolo 12 °C snižují svou aktivitu, zpomalí svůj metabolismus a nepřijímají potravu. V těchto podmínkách obvykle dochází k rozmnožování. Do akvária nezapomeňte umístit filtr. Na čistotu vody jsou tato zvířata velmi citlivá! Vzduchování není pro axolotly nutné. Krmení Jak již bylo zmíněno výše, axolotl je tvor masožravý. Ve volné přírodě si nejčastěji pochutnává na rybičkách, niteňkách, patentkách či plžích. Dopřát mu také můžete larvy, komáry, žížaly či šváby. Některé zdroje uvádí, že lze krmit i myšími holaty, to ale nedoporučujeme, neboť teplokrevní živočichové mají tuk, který by mohl axolotlovi způsobit zdravotní komplikace. Axolotla krmte pinzetou. Mladší jedince je třeba krmit denně, dospělejším už pak stačí krmit jen 1–2x týdně. Hodnocení 100%, počet hodnocení: 1× Původní cena 8 499 Kč Cena 6 374,25 Kč Sleva -25 % Výprodej Hodnocení 0% 0× Běžná cena 399 Kč family cena 349 Kč Skladem Doprava zdarma do košíku Axolotl mexický Stupeň ohrozenia Vedecká klasifikácia Doménaeukaryoty Říša (regnum)živočíchy (Animalia) Vývojový stupeňepitelovce (Eumetazoa) Skupinadvojstranovce (Bilateralia) Vývojová vetvadruhoústovce (Dueterostomia) Kmeň (phylum)chordáty (Chordata) Podkmeň (subphylum)stavovce (Vertebrata) Nadtrieda (superclassis)čeľustnatce (Gnathostomata) Stupeňštvornožce (Tetrapoda) Trieda (classis)obojživelníky (Amphibia) Rad (ordo)mlokotvaré (Urodela) Čeľaď (familia)axolotlovité (Ambystomatidae) Druh (species)axolotl mexický (Ambystoma mexicanum) Vedecký názovAmbystoma mexicanum, 1758Vedecká klasifikácia prevažne podľa tohto článku Biologický portál Axolotl mexický[1] (iné názvy: staršie: axolotel[2] mexický; mimo taxonómie: axolot(e)l[3][2]; lat. Amb(l)ystoma mexicanum, ďalšie názvy pozri nižšie) je stredne veľký obojživelník z rodu axolotl (Amb(l)ystoma), vyskytujúci sa v mexických jazerách Lago de Xochimilco a Lago de Chalco. Axolotly mexické sú medzi obojživelníkmi nezvyčajné tým, že dosiahnu dospelosť bez toho, aby prešli metamorfózou. Staršie sa axolotl mexický u niektorých autorov považoval za súčasť (často poddruh) druhu axolotl škvrnitý (Amb(l)ystoma tigrinum); ako poddruh sa označoval názvom Amb(l)ystoma tigrinum mexicanum.[4][5] Alternatívne sa vyššie spomínaný široko poňatý druh (t.j. druh, ktorému zodpovedá dnešný druh Ambystoma tigrinum vrátane niekoľkých príbuzných dnešných druhov, medzi ktorými bol aj dnešný druh Ambystoma mexicanum) niekedy označoval nie vedeckým názvom Amb(l)ystoma tigrinum, ale vedeckým názvom Amb(l)ystoma mexicanum (v širšom zmysle); jeho slovenský názov bol axolotl škvrnitý (v širšom zmysle).[6][7][8][9] Druh Ambystoma mexicanum v širšom zmysle môže byť definovaný aj inak. Podľa niektorých autorov z druhej polovice 20. storočia totiž druh Ambystoma mexicanum (v širšom zmysle) zahŕňa to, čo iní autori považujú za samostatné druhy Ambystoma mexicanum (t.j. predmet tohto článku), Ambystoma mavortium, Ambystoma flavipiperatum, Ambystoma andersoni, Ambystoma amblycephalum a Ambystoma taylori. [10] Nasledujúci text článku sa zaoberá len druhom Ambystoma mexicanum v užšom zmysle. V minulosti (v 1. polovici 19. storočia) sa larva tohto druhu (resp. skôr vyššie spomínaného druhu Ambystoma tigrinum v širšom zmysle) mylne považovala za samostatný druh spravidla označovaný ako Siredon pisciformis. Rozlišovali sa teda dva druhy: Siredon pisciformis a Ambystoma tigrinum (Ambystoma mexicanum).[11][12] Neskôr, keď už bolo jasné, že obidva údajné druhy sú len jeden druh, sa istý čas názvom axolot(e)l označovala len larva (teda bývalý "druh" Siredon pisciformis).[6] Vedecké názvy druhu sú:[10][12] Ambystoma mexicanum Amblystoma mexicanum Ambystoma edule Amblystoma weismanni Axolotus pisciformis Axolotl pisciformis Axolotes guttata Axoloteles guttatus Stegoporus pisciformis Stegoporus mexicanus Stegoporus mexicanum Siren axolotl Siren pisciformis Sirenodon pisciformis Siredon pisciformis Siredon mexicanus Siredon mexicanum Siredon alba Siredon axolotl Siredon edule Siredon Humboldtii Gyrinus mexicanus Triton mexicanus Philhydrus pisciformis Phyllhydrus pisciformis Hypochton pisciformis Hemitriton mexicanum Necturus axolotel[13] V roku 2010 došlo k takmer úplnému vyhynutiu axolotlov mexických žijúcich v prírode z dôvodu urbanizácie v meste Mexiko a následnému znečisteniu vôd. V súčasnosti sa označuje ako ohrozený druh, vo voľnej prírode s klesajúcou populáciou, a je zákonom chránený. Axolotly mexické sa vo vedeckom výskume používajú najmä pre svoju schopnosť regenerácie končatín. Väčšinou sú tmavého sfarbenia, majú širokú hlavu, po stranách im vyčnievajú háčikovité žiabre. Na chvoste je viditeľný kožný lem. Predné končatiny majú štyri, zadné päť prstov. Majú veľkú schopnosť regenerácie. Vonkajšie žiabre sa používajú na dýchanie, hoci axolotl môže na vháňanie kyslíka do pľúc využiť aj lícnu pumpu (prehľta vzduch z hladiny). Prehľad tela a žiabričiek Axolotly mexické majú štyri pigmentačné gény; keď mutujú, vytvárajú rôzne farebné varianty. Normálne divoké axolotly mexické sú hnedé/pálené so zlatými škvrnami a podtónmi olív. Štyri mutantné farby sú leukistická (svetloružová s čiernymi očami), albino (zlatá so zlatými očami), axantská (sivá s čiernymi očami) a melanoidná (čierny jedinec s minimálnymi tmavo-modrými škvrnami). Axolotly mexické majú aj určitú obmedzenú schopnosť meniť svoju farbu a vylepšiť tak svoju kamufláž; robia to zmenou relatívnej veľkosti a hrúbky svojich melanoforov. Axolotl mexický patrí k živočíchom, ktoré sú chované v zajatí. Ideálna teplota na ich chov je 16 až 18 °C, pričom teplota vyššia ako 24 °C im môže spôsobiť zrýchlenie metabolizmu vedúce až k smrti. Nižšie teploty naopak spôsobujú pomalší metabolizmus a nezdravo zníženú chuť do jedla. Škodlivý je tiež chlór z bežného vodovodného kohútika. Vyžaduje si zhruba 40 cm vysokú nádrž s hĺbkou vody najmenej 15 cm. Axolotly mexické trávia väčšinu času v spodných častiach nádrže. Sú znášanlivé aj s inými druhmi axolotlov. Axolotl mexický biely v zajatí Majú rady skôr mäsitú stravu, napríklad mrazené patentky, menšie rybky, dážďovky, či iné červy. Najlepšie je ho kŕmiť pinzetou, aby chovateľ presne vedel, koľko toho axolotl mexický zožerie; priveľa stravy by mu mohlo privodiť zdravotné problémy. Kŕmi sa zvyčajne každý deň, hoci prežije aj dva dni bez jedla. Vhodné je, aby štrk v nádrži bol jemný, pretože axolotl mexický patrí k druhom živočíchov, ktorí zjedia všetko čo sa im hýbe pri ústach a bežný štrk v akváriu by sa im mohol ťažšie stráviť. V zajatí a za dobrých podmienok sa zvykne dožiť aj 25 rokov. Pohlavne zrelé bývajú zvyčajne okolo 14 až 25 mesiacov. V období rozmnožovania samec vypustí spermatofor, ktorý následne samička nasaje do kloaky. Po vnútornom oplodnení samička kladie vajíčka na vodné rastliny. Zvláštnosťou je, že dosiahnu sexuálnu zrelosť bez toho, aby prešli metamorfózou. Mnohé druhy sú buď úplne neotenické alebo majú neotenické populácie. ↑ axolotl. In: Encyclopaedia Beliana. 1. vyd. Bratislava : Encyklopedický ústav SAV; Veda, 1999. 696 s. ISBN 80-224-0554-X. Zväzok 1. (A – Belk). 1 2 axolotel. In: IVANOVÁ-ŠALINGOVÁ, Mária; MANÍKOVÁ, Zuzana. Slovník cudzích slov: A/Z. 1. vyd. Bratislava : Slovenské pedagogické nakladateľstvo, 1979. 943 s. ↑ axolotel. In: ŠALING, Samo; IVANOVÁ-ŠALINGOVÁ, Mária; MANÍKOVÁ, Zuzana. Veľký slovník cudzích slov. 2. rev. a dopl. vyd. Veľký Šariš : SAMO-AAMM, 2000. 1328 s. ISBN 80-967524-6-4. S. 138. ↑ CAGÉ, Christophe. AMBYSTOMA TIGRINUM [online]. batraciens.net, [cit. 2021-07-14]. Dostupné online. ↑ Berichte Biochemie und Biologie. [s.l.] : Springer, 1970. 598 s. Dostupné online. S. 177. 1 2 Amblystoma. In: Masarykův slovník naučný. Zväzok 1. A – Č. Praha : Československý kompas, 1925. 1166 s. S. 127. ↑ STANĚK, V. J. Veľký obrazový atlas zvierat. 1965 (Poznámka: K latinskému názvu A. mexicanum je uvedený slovenský ekvivalent axolotl škvrnitý. Tým názvom sa ale nemôže myslieť A. mexicanum v užšom zmysle, pretože ten nemá škvrny.) ↑ Зубовский Н. Н.. Альбом картин по зоологии рыб, земноводных и пресмыкающихся. [s.l.] : Directmedia, 2014. 142 s. ISBN 978-5-4458-5620-7. S. 9. ↑ Axolotl. In: Meyers Großes Konversations-Lexikon, Band 2. Leipzig 1905, S. 206 1 2 Ambystoma mexicanum (Shaw and Nodder, 1798) [online]. amphibiansoftheworld.amnh.org, [cit. 2021-07-14]. Dostupné online. ↑ mloky. In: Pyramída (encyklopedický časopis) 1 2 T.A. Dettlaff; VASSETZKY, Sergei G.. Animal Species For Developmental Studies (Vertebrates). [s.l.] : Springer Science & Business Media, 2012. 466 s. ISBN 978-1-4615-3654-3. S. 204. ↑ Necturus. In: Pierer's Universal-Lexikon, Band 11. Altenburg 1860, S. 765. CommonsWikidruhy Commons ponúka multimediálne súbory na tému Axolotl mexický Wikidruhy ponúkajú informácie na tému Axolotl mexický Tento článok je čiastočný alebo úplný preklad článku Axolotl mexický na anglickej Wikipédii. Zdroj: „ Vodné živočíchy sa od seba líšia vo veľmi veľkej miere. Isté znaky zostávajú podobné, no celkový vzhľad je celkom iný, zväčša však nebýva oku lahodiaci. Nečakajte typicky rozkošné stvorenie, aj keď veríme, že čím dlhšie sa na neho budete pozerať, tým viac si ho zamilujete – reč je o axolotlovi, ktorý tak trochu pripomína postavu z fantasy filmu alebo seriálu. Ide o obojživelníka, pričom ako prvé si zaručene všimnete jeho rozkošný úsmev. Jeho jedinečná schopnosť vás prekvapí. Poďte sa spolu s nami dozvedieť viac o tomto netradičnom stvorení. Je fascinujúcejší, akoby ste si mysleli. Dajte nám vedieť, či ste si ho obľúbili. V prirodzených podmienkach nedospeje Zdroj: Wikimedia common Väčšina obojživelníkov prechádza metamorfózou – procesom vývoja, kedy sa z larvy stane mladý jedinec. Axolotl ale nikdy nedospieva a zachováva si larválne znaky – ako je tvar tela alebo žiabre. Tento jav sa nazýva neotenia. Jeho telo je schopné takmer dokonalej regenerácie Axolotl má neuveriteľnú schopnosť regenerácie – ak prídu o nohu, chvost, srdce, dokonca aj časti mozgu či miechy, dokážu ich úplne obnoviť. A to bez jaziev! Dokážu tak prežiť pomerne dlhú dobu. Majú obrovský genóm Zdroj : Braňo | Unsplash Genóm axolotla je 10× väčší ako ľudský. Vedci ho skúmajú kvôli pochopeniu regenerácie a vývoja orgánov, pričom sa intenzívne skúma dodnes s cieľom nájsť kľúč k podobnej regenerácii aj v humánnej medicíne. Ohrozený druh Zdroj: Wikimedia common Asi nie je privelkým prekvapením, že tak jedinečný tvor bude patriť ku kriticky ohrozeným druhom. Problémom je zásah človeka o prostredia, v ktorom s prirodzene vyskytuje. Znečistenie jazier, zavedenie inváznych druhov, ale aj urbanizácia stojí za tým, že vo voľnej prírode ich je len zopár stoviek. Našťastie sa úspešne chovajú v zajatí po celom svete – domáce zvieratá. Zelené oči bez viečok Oči axolotla sú veľké, guľaté a pomerne vypuklé, pričom postrádajú pohyblivé viečka. Namiesto toho sa dá oko jemne zatlačiť dozadu do hlbokého záhybu kože, čo ho čiastočne chráni pred nečistotami. Čo sa týka ich videnia, nie je práve najostrejšie. V oveľa väčšej miere miere sa axolotl spolieha na čuch a pohybové vnímanie. Tiché zviera Axolotl nevydáva žiadne zvuky. Na komunikáciu a orientáciu využíva najmä čuch a pohybové vlny. Príjem potravy Má drobné zuby, no potravu nežuje – nasáva ju do úst ako vysávač. Zaujímavá predstava, nie? Navyše to musí byť oveľa rýchlejšie a praktickejšie. Modelový organizmus v medicíne Ako sme spomínali, pre svoju úžasnú schopnosť býva súčasťou vedeckých výskumov v súvislosti s regeneráciou tkanív, transplantáciou, embryonálnym vývojom a v neposlednom rade aj pri výskume rakoviny! Zdroj Axolotl mexický je druh vodnej jašterice a vzhľadom pripomína malého dráčika. Sledovanie jeho života vás ohromí. Prečo chovať axolotla doma v akváriu a ako sa o neho starať? Patríte medzi tých, ktorým nestačí typický domáci mazančík a nevystačíte si so psom, mačkou alebo rybičkami? Potom je pre vás ideálnym druhom práve exotický axolotol. Tento drobný vodný druh nevyžaduje žiadnu veľkú starostlivosť ani náročný chov. Axolotl mexický (lat. Ambystoma mexicanum) je zaujímavým druhom obojživelníka. Medzi chovateľmi sa nazýva aj vodný drak, a to vďaka atypickému vzhľadu. Charakteristickými znakmi axolotla sú jeho vonkajšie žiabrové perá, ktoré vystupujú z oboch strán hlavy a vyzerajú ako chumáčiky okolo úst. Často sú sfarbené v jasnej alebo kontrastnej farbe v porovnaní s telom. KategóriaInformáciePôvodMexiko, endemický v jazerách Xochimilco a ChalcoPriemerná dĺžka života10 až 15 rokov, niekedy aj viac v zajatíVeľkosť dospelého jedinca20 až 30 cmPotrebná veľkosť akváriaMinimálne 75 litrov na jedného axolotlaPotravaMäsožravec: krmivo pre obojživelníky, malé ryby, červy, hmyzOptimálna teplota vody16°C až 18°C Axolotl pochádza z Mexika, konkrétne je endemický pre systém jazier a vodných kanálov v oblasti Xochimilco a predtým aj v jazere Chalco, to už však z dôvodu ľudského zásahu (urbanizácia, znečistenie, atď.) neexistuje. V dnešnej dobe je axalotl klasifikovaný ako chránený. Zaujímavosť: Na našom území, aj ďalších štátoch, preslávila medzi mladými axolotla aj populárna hra Minecraft, kde môžete toto zvieratko nájsť vo vodách. Pred vyšľachtením a v pôvodnom stave má axolotl čiernu alebo šedú farbu tela s ružovými žiabrami. Za dobu obľúbenosti tohto druhu sa jeho vzhľad trochu zmenil, a tak axolotla nájdete vo zverimexoch prevažne v zlatej, krémovej, béžovej farbe. Zvláštny je tiež axolotl tigrovaný. Ľudia sa často pýtajú na axolotla v modrej farbe (blue axolotl), takýto vzhľad však toto zviera nemá, existuje maximálne v hre Minecraft. Chov axolotlov na našom území v posledných rokoch rastie, donedávna však nebol tento druh príliš známy. Vo zverimexe si zaobstaráte axolotla za cenu podobnú rybičkám. Väčšia investícia bude už iba jeho obydlie – akvárium. Zdroj foto: Poring Studio / Shutterstock.com Útok na potravu, dravý prístup k životu aj schopnosť obnovenia častí tela. To všetko zažijete v prípade, že si zaobstaráte do domáceho akvária axolotla. Pre správny a kvalitný život je potrebné zaobstarať väčšie akvárium, a to s objemom aspoň 75 litrov čistej vody – v závislosti od veľkosti jedinca. Rozmery by mali byť približne 90 cm na dĺžku, 30 cm na šírku a 40 cm do výšky (90x30x40 cm). Axalotlovi stačí plytké akvárium, dôležité je, aby mal dostatočný priestor na plávanie a pohyb po dne. To by malo byť pokryté jemným substrátom, ako je piesok alebo drobné okrúhle kamienky. Zabezpečte mu rôzne úkryty, kde sa môže axolotl skrývať a cítiť sa bezpečne. Teplotu vody udržujte medzi 16°C a 18°C. Čím vyššie je teploty, tým rýchlejší je metabolizmus zvieratka. Problémom preto nebude, ak bude teplota nižšia, tento obojživeľník si s ňou hravo poradí, horšie však je, ak teplota príliš stúpne. Okrem toho sa uistite, že voda je čistá a dobre filtrovaná. Mali by ste ju pravidelne testovať a udržiavať nízku úroveň amoniaku, dusitanov a dusičnanov. Kŕmenie axolotla nie je zložité. Ako potravu si žiada živé organizmy, najviac si pochutí na dážďovkách alebo nitenkách, nepohrdne ani malými kúskami mäsa. Susedy v podobe akváriových rýb mu ale neobstarávajte, tie sa s najväčšou pravdepodobnosťou stanú potravou. Ide totiž o mäsožravca. Axolotli môžu byť chovaní samostatne alebo s inými axolotmi, pokiaľ je akvárium dostatočne veľké a nie sú medzi jedincami výrazné veľkostné rozdiely (to by mohlo viesť k agresii). Chov s inými živočíchmi v akváriu, ako sú napríklad rybičky, sa neodporúča. Axolotli vyžadujú chladnejšiu teplotu vody (16°C až 18°C), ktorá nie je ideálna pre väčšinu tropických ryb. Taktiež môžu vnímať malé ryby alebo krevety ako potravu. Zdroj: thesprucepets.com, everythingreptiles.com Ďalšie články, ktoré by sa vám mohli páčiť Axolotl chov – 7 dôležitých informácií. Axolotl je fascinujúci príklad neotenických obojživelníkov, čo znamená, že si zachovávajú svoje larválne vlastnosti, ako je vodný životný štýl, po celý svoj dospelý život. Tento jedinečný druh, pôvodom z jazier Xochimilco a Chalco v Mexiku, ktoré sú dnes už takmer úplne zaniknuté, je vďaka svojej schopnosti regenerácie predmetom intenzívneho vedeckého výskumu. Axolotli sú schopní regenerovať takmer akúkoľvek časť svojho tela vrátane srdca, mozgu a končatín, čo predstavuje obrovský potenciál pre medicínske aplikácie, najmä v oblasti regeneratívnej medicíny a výskumu liečby poškodení miechy a končatín. Okrem ich vedeckého významu sa axolotli stali obľúbenými domácimi miláčikmi pre mnohých ľudí po celom svete. Ich jedinečný vzhľad, relatívne jednoduchý chov a zaujímavé správanie ich robia atraktívnymi pre akvaristov a prírodovedcov. Čoraz viac ľudí sa zaujíma o chov axolotlov, či už z vedeckých, vzdelávacích alebo čisto estetických dôvodov. V tomto článku sa pozrieme na to, čo je potrebné vedieť pre úspešný chov axolotlov, vrátane ich potrieb v oblasti bývania, stravy, zdravia a reprodukcie. TIP – Terárium pre chameleóna – 6 dôležitých informácií Pre úspešný chov axolotlov je nevyhnutné vytvoriť prostredie, ktoré napodobňuje ich prirodzené podmienky a zároveň zohľadňuje ich špecifické potreby. Správny výber akvária, jeho vybavenie a udržiavanie kvality vody sú kľúčové aspekty, ktoré majú priamy vplyv na zdravie a pohodu týchto fascinujúcich obojživelníkov. Materiál: Sklenené alebo akrylové akvária sú vhodné pre chov axolotlov. Sklenené akvária sú odolnejšie proti poškriabaniu a zvyčajne dostupnejšie, zatiaľ čo akrylové sú ľahšie a môžu lepšie izolovať teplotu. Veľkosť: Pre jedného axolotla odporúčame minimálnu veľkosť akvária 75 litrov. Pre každého ďalšieho axolotla by malo byť pridané ďalších minimálne 40 litrov vody, aby sa zabezpečil dostatočný priestor pre plávanie a prevencia agresie. Ideálna teplota: Axolotli preferujú chladnejšiu teplotu vody, ideálne v rozmedzí od 16 do 18°C. Vyššie teploty môžu spôsobiť stres a zvýšiť riziko zdravotných problémov. Ako dosiahnuť stabilnú teplotu: V prípade potreby použite chladiče akvária alebo ventilátory na ochladenie vody. Umiestnenie akvária mimo prameho slnečného svetla a zdrojov tepla tiež pomáha udržiavať optimálnu teplotu. Filtrácia: Použitie efektívneho filtračného systému je nevyhnutné na udržanie čistej a zdravej vody. Axolotli sú citliví na amoniak a dusičnany, preto je dôležité používať filter, ktorý môže tieto látky efektívne odstrániť. Filtračný systém by mal byť dostatočne silný na udržanie čistej vody, ale zároveň by nemal spôsobovať príliš silný prúd, ktorý by axolotlov mohol stresovať. Čistenie: Pravidelná údržba akvária, vrátane odstraňovania nečistôt a výmeny časti vody, je kľúčová pre predchádzanie nahromadeniu škodlivých látok. Odporúča sa vymieňať približne 20% vody každý týždeň, pričom sa dbá na to, aby nová voda mala rovnakú teplotu a chemické zloženie ako voda v akváriu. Vytvorenie a udržiavanie správneho prostredia je základom pre zdravý a šťastný život axolotlov v zajatí. Starostlivosťou o ich potreby a pohodlie môžu tieto fascinujúce obojživelníky poskytnúť roky radosti a zaujímavých pozorovaní. Sklenené alebo akrylové akvária sú vhodné pre chov axolotlov. Správna výživa je základom pre zdravý rast a vývoj axolotlov. Tieto obojživelníky sú mäsožravce, ktoré v prírode konzumujú rôzne druhy malých rýb, lariev hmyzu a iných vodných živočíchov. V zajatí môžu byť kŕmené kombináciou živej, zmrazenej a umelé stravy, ktorá im poskytne všetky potrebné živiny. Živá strava: K najlepším možnostiam patria dážďovky, krvavky, malé rybky (napr. guppy alebo neonky), a larvy komárov. Živá strava je vynikajúca pre zdravie axolotlov, pretože napodobňuje ich prirodzenú stravu a podporuje ich prirodzené správanie pri kŕmení. Zmrazená strava: Zmrazené krmivo, ako sú krevety, dafnie a zmrazené rybie filety, môže byť tiež dobrým zdrojom potravy. Dôležité je zabezpečiť, aby bolo krmivo pred podávaním rozmrazené a na izbovej teplote. Umelá strava: Existujú aj špeciálne formulované pelety a granule pre mäsožravé obojživelníky, ktoré môžu slúžiť ako doplnok k diéte axolotlov. Tieto produkty by mali byť vysokokvalitné a určené špecificky pre potreby axolotlov. Mladé axolotly: Mladé, rastúce axolotly vyžadujú častejšie kŕmenie, ideálne denne alebo každý druhý deň, pretože rýchlo rastú a majú vyššiu metabolickú potrebu. Dospelé axolotly: Dospelé jedince je možné kŕmiť 2-3 krát týždenne. Dôležité je sledovať ich veľkosť a kondíciu, aby sa predišlo prekŕmeniu, ktoré môže viesť k zdravotným problémom. Množstvo krmiva: Ako všeobecné pravidlo, množstvo krmiva by malo byť približne rovnaké ako veľkosť hlavy axolotla. Je dôležité sledovať reakciu axolotla na kŕmenie a prispôsobiť množstvo krmiva tak, aby sa predišlo plytvaniu a znečisteniu vody. Správna výživa je kritická pre dlhovekosť a zdravý život axolotlov v zajatí. Kombináciou rôznych typov krmiva je možné zabezpečiť, že axolotli dostanú všetky potrebné živiny, a zároveň podporiť ich prirodzené správanie a zdravie. TIP – Terárium pre agamu – 6 dôležitých informácií Axolotli sú relatívne odolné obojživelníky, ale ako každý domáci miláčik, aj oni vyžadujú primeranú starostlivosť a pozornosť, aby boli zdraví a šťastní. Identifikácia bežných zdravotných problémov a ich prevencia sú kľúčové pre dlhodobé udržanie ich zdravia. Fungálne a bakteriálne infekcie: Tieto sú často spôsobené nekvalitnou vodou alebo zraneniami. Udržiavanie čistoty v akváriu a pravidelná kontrola kvality vody sú základom prevencie. Problémy s pokožkou a šupinami: Znečistená voda alebo nevhodná teplota vody môžu spôsobiť problémy s pokožkou. Dôležitá je stabilná a vhodná teplota a čistota vody. Problémy so zažívaním: Môžu byť spôsobené nevhodným krmivom alebo prekŕmením. Je dôležité dodržiavať odporúčané dávkovanie a frekvenciu kŕmenia. Manipulácia: Axolotli sú veľmi citliví a mali by sa manipulovať minimálne alebo vôbec, aby sa predišlo stresu a možným zraneniam. Ak je manipulácia nevyhnutná (napríklad pri čistení akvária), je dôležité byť čo najšetrnejší a používať vhodný sieťový odchytávač. Zabezpečenie pohodlia: Zabezpečenie dostatočného úkrytu a tichého prostredia pomáha axolotlom cítiť sa bezpečne. V akváriu by mali byť k dispozícii rôzne úkryty, ako sú keramické trubky, umelé rastliny alebo špeciálne dekorácie, ktoré im umožnia skryť sa. Starostlivosť o zdravie axolotlov zahŕňa prevenciu, pozornosť k detailom v ich prostredí a minimalizáciu stresu prostredníctvom šetrnej manipulácie. Vytvorením optimálneho prostredia, poskytovaním vyváženej stravy a pravidelným monitorovaním ich zdravotného stavu môžu chovatelia zabezpečiť, že ich axolotli zostanú zdraví a šťastní po mnoho rokov. Pred rozmnožovaním je dôležité zabezpečiť, aby boli axolotli zdraví a dosiahli pohlavnú zrelosť, čo je obvykle vo veku okolo 18 mesiacov. Rozmnožovanie axolotlov v zajatí môže byť zaujímavým a obohacujúcim procesom pre chovateľov. Axolotli sú gonochoristické obojživelníky, čo znamená, že existujú samčie a samičie jedince, ktoré sa rozmnožujú sexuálne. Proces rozmnožovania zahŕňa niekoľko krokov, od párenia až po starostlivosť o vajíčka a larvy. Zdravie a vek: Pred rozmnožovaním je dôležité zabezpečiť, aby boli axolotli zdraví a dosiahli pohlavnú zrelosť, čo je obvykle vo veku okolo 18 mesiacov. Podmienky prostredia: Optimalizácia podmienok v akváriu môže stimulovať párenie, vrátane zabezpečenia správnej teploty vody a dostatočného priestoru. Oddelenie pohlaví: Pred párením môže byť užitočné samcov a samice na krátky čas oddeliť, aby sa zvýšila ich pripravenosť na rozmnožovanie. Námluvy a párenie: Samček vylučuje spermatofóry, ktoré sú následne prijaté samičkou. Tento proces sa často odohráva po rituálnych námluvách, kde samček predvádza charakteristické pohyby. Kladenie vajíčok: Po oplodnení samička kladie vajíčka, obvykle na pevné povrchy v akváriu, ako sú rastliny alebo dekorácie. Vajíčka: Po nakladení je dôležité udržiavať vajíčka v čistej a stabilnej vode s teplotou okolo 20°C. Vajíčka je potrebné pravidelne kontrolovať a odstraňovať akékoľvek, ktoré vykazujú známky plesní alebo rozkladu. Larvy: Po vyliahnutí sa larvy axolotlov živia malými krmivami, ako sú mikročervy alebo nastrúhané dážďovky. Postupne, ako rastú, môžu byť prevedené na väčšiu stravu. Rast a vývoj: Larvy axolotlov prechádzajú niekoľkými štádiami vývoja, počas ktorých postupne rastú končatiny a larvy prechádzajú od plne vodného k dospelému štádiu. Počas tohto obdobia je kritické udržiavať kvalitu vody a zabezpečiť dostatočné množstvo krmiva. Rozmnožovanie axolotlov vyžaduje trpezlivosť a pozornosť k detailom, najmä pri starostlivosti o vajíčka a larvy. Poskytnutím optimálneho prostredia a starostlivosti môžu chovatelia prispieť k zdravému vývoju nových generácií týchto fascinujúcich obojživelníkov. TIP – Agama bradatá – všetko o chove Chov axolotlov prináša so sebou nielen radosť a fascináciu z pozorovania týchto jedinečných obojživelníkov, ale tiež etickú zodpovednosť. Vzhľadom na ich ohrozený status v divočine a špecifické potreby v zajatí je dôležité zvážiť etické aspekty ich chovu. Vzdelávanie: Pred získaním axolotla je nevyhnutné dôkladne sa oboznámiť s ich potrebami a požiadavkami na starostlivosť. To zahŕňa pochopenie ich diéty, prostredia, správania a zdravotnej starostlivosti. Zabezpečenie vhodného prostredia: Chovatelia by mali zabezpečiť, aby bolo prostredie, v ktorom axolotli žijú, čo najbližšie ich prirodzenému habitatu, vrátane správnej teploty vody, filtračného systému a dostatku priestoru. Prevencia nechceného rozmnožovania: Vzhľadom na veľký počet potomkov, ktorý axolotl môže vyprodukovať, je dôležité zodpovedne riadiť ich rozmnožovanie, aby sa zabránilo preplneniu alebo nevhodnému umiestneniu mláďat. Narušenie ekosystémov: Uvoľnenie axolotlov do prostredí, kde prirodzene nežijú, môže vážne narušiť miestne ekosystémy a ohroziť iné druhy. Riziko chorôb: Axolotli chovaní v zajatí môžu byť nositeľmi chorôb, ktoré by mohli byť prenesené na divoké populácie, potenciálne spôsobujúc epidémie. Genetická kontaminácia: Axolotli z rôznych genetických línií môžu, ak sú uvoľnení do voľnej prírody, spôsobiť genetickú kontamináciu divokých populácií, čo môže mať za následok zánik čistých divokých kmeňov. Ochranárske programy: Podpora a zapojenie sa do ochranárskych programov a výskumu môže pomôcť zachovať axolotly v ich prirodzenom prostredí. Udržateľný chov: Zodpovedný chov a obchodovanie s axolotlmi v zajatí môže znížiť tlak na divoké populácie a prispieť k ich ochrane. Etický chov axolotlov si vyžaduje zodpovednosť, vzdelávanie a angažovanosť. Chovatelia by mali byť vždy informovaní o potrebách svojich axolotlov, ako aj o vplyve, ktorý môže ich chov mať na širšie ekologické a ochranárske otázky. Zachovanie axolotlov ako druhu a ich ohrozený status v divočine by mal byť hlavnou prioritou pre všetkých, ktorí sa rozhodnú pre ich chov. Chov axolotlov predstavuje unikátnu a obohacujúcu skúsenosť, ktorá nám umožňuje bližšie spoznať jeden z najzaujímavejších obojživelníkov na našej planéte. Chov axolotlov predstavuje unikátnu a obohacujúcu skúsenosť, ktorá nám umožňuje bližšie spoznať jeden z najzaujímavejších obojživelníkov na našej planéte. Tieto fascinujúce tvory, známe svojou schopnosťou regenerácie a zostávaním v larválnom štádiu po celý život, prinášajú do našich domovov kúsok prírodnej záhady. Správne prostredie: Vytvorenie a udržiavanie vhodného prostredia je kľúčové pre zdravie axolotlov. To zahŕňa dostatočne veľké akvárium, stabilnú teplotu vody, efektívnu filtráciu a pravidelné čistenie. Výživa: Poskytovanie vyváženej stravy zahŕňajúcej živé, zmrazené a umelé krmivo je nevyhnutné pre udržanie ich dobrého zdravotného stavu a vitality. Zdravie a starostlivosť: Identifikácia a prevencia bežných zdravotných problémov, ako sú fungálne a bakteriálne infekcie, je dôležitá pre dlhovekosť axolotlov. Správna manipulácia a minimalizácia stresu sú zásadné pre ich pohodu. Rozmnožovanie: Rozmnožovanie axolotlov vyžaduje pozornosť a starostlivosť, najmä pokiaľ ide o starostlivosť o vajíčka a larvy. Etické aspekty: Zodpovedný chov, ochrana divokých populácií a zamedzenie uvoľnenia domácich axolotlov do volnej prírody sú kľúčové etické zásady. Chov axolotlov nám prináša nielen radosti z pozorovania a starostlivosti o tieto neobyčajné bytosti, ale prináša aj zodpovednosť. Od nás závisí, aby sme im poskytli čo najlepšie podmienky pre ich zdravý život, zatiaľ čo si uvedomujeme dôležitosť ich ochrany ako druhu. Skúsenosť s chovom axolotlov nám môže poskytnúť jedinečný pohľad na zázraky prírody a zároveň nás naučiť hodnote starostlivosti, ochrany a zodpovednosti za životy, ktoré sú nám zverené. V konečnom dôsledku je chov axolotlov oveľa viac než len hobby; je to záväzok k ochrane jedného z najúžasnejších tvorov našej planéty a k šíreniu vedomostí o ich záchrane. Je to príležitosť podeliť sa o radosti a výzvy spojené s ich starostlivosťou a prispieť k lepšiemu pochopeniu a rešpektu k zázrakom prírody. Vo všeobecnosti sa neodporúča umiestňovať axolotly do akvária s inými druhmi, pretože axolotli môžu byť agresívni, môžu jesť menšie ryby alebo naopak, iné väčšie ryby môžu ohrozovať axolotly. Okrem toho majú axolotli špecifické požiadavky na prostredie, ktoré sa môžu líšiť od potrieb iných druhov. Dospelé axolotly by mali byť kŕmené približne 2-3 krát týždenne, zatiaľ čo mláďatá a rastúce larvy vyžadujú častejšie kŕmenie, ideálne každý deň alebo každý druhý deň. Dôležité je s